

WAGNERIANA CATALANA N° 16 ANY 2002, secció: Personatges Secundaris

TEMA 3. OBRES: 3.9. PARSIFAL

TÍTOL: **LES NOIES FLORS**

AUTOR: *Josep Maria Sagalés*

Quan m'encarregaren escriure sobre un personatge secundari d'alguna de les obres de Richard Wagner, vaig pensar en el de les Noies Flors de Parsifal, per la gran impressió que va causar-me la solució que varen donar a aquests personatges els seus nets, Wieland i Wolfgang Wagner, quan vaig veure les representacions que feren a Barcelona els Festivals de Bayreuth l'any 1955.

En totes les representacions que havia vist, sempre quedava descontent de com es representava aquesta escena, ja que les **Noies Flors** anaven vestides amb unes bates estampades de flors i totes elles eren diferents en alçada, tipus, etc i es movien sense saber que fer, cosa que no lligava amb l'esperit que Wagner volia per aquesta escena, ni amb les anotacions que ell va escriure en la pròpia partitura i que destacarem en diferent tipus de lletra. Després, rel.legint de nou **Parsifal**, vaig comprovar que els seus nets, no varen fer res més que seguir les esmentades anotacions i aprofitar-se de les ventatjes de la nova tècnica. Així doncs, com que aquest espai de l'obra no és molt llarg, el seguirem, per poder comprendre els personatges i l'impacte que em van causar aquelles representacions.

En acabar el primer quadre del'acte segon, *Klingsor desapareix, ensorrant-se el castell i l'escena es transforma en un jardí encantat, ple arreu d'esplèndides flors, d'ufana luxuriosa.* I a continuació comença el quadre segon: El Jardí Encantat. *Parsifal dret dalt de la muralla, mira meravellat el jardí. De tots indrets surten corrent i en desordre, xamoses Noies Flors, primer d'una a una i després en gran nombre; van abillades amb uns tènues vels de colors delicats, simulant que s'han cobert amb ells apressuradament, com si s'acabessin de despertar esglaiades.*

Aquestes Noies (Cor de Ball) totes joves, esbeltes, amb llargues cabelleres i vestides, com Wagner descriu, amb *tènues vels*, de color gris clar, però il·luminades amb diferents *colors delicats* són les que agrupant-se per colors, amb els seus moviments i postures, formen les flors del jardí encantat, *ple d'esplèndides flors d'ufana luxúria.*

Mentre veiem tot això, les **Noies Flors** canten alternativament:

Ah! Aci hi ha hagut lluita!

Armes! Crits salvatges!

Qui és el culpable?

Ah! Venjança!

I es lamenten de on són els seus amants. Una el veu ferit, altres no el veuen i diuen:

Ajuda! Qui és nostre enemic?

(S'adonen de Parsifal i siguen vers ell) Oh mira'!! Ja el veig!

És ell qui ha assaltat el castell!

Ja sentí del mestre el corn!

Tots ells hi anaren corrent

I és eix hom qui els ferí!

Com és que ens duus tal dissort?

Les **Noies Flors** es desfan i totes s'enfrenten a **Parsifal**, però quan *Parsifal fa uns passos per acostar-s'hi, les Noies Flors reculen a corre-cuita*, i diuen:

Ah pèrfid! Goses seguir-nos?

Per què els amants ens fereixes?

I **Parsifal** respòn, *deturant-se tot sorprès*:

Formoses Noies, no em calia vènce-ls

Si vora vostre

Privaven ells que arribés?

A aquestes paraules, les **Noies Flors** responen:

Venies vers nos!

Quan tu'ns has vist?

I **Parsifal** respon:

Mai no he vist plaçons tan gentils;

Belles. us dic, sembla-us prou bé?

Les **Noies Flors** continuen:

Companys de joc ens fereixes

Amb qui jugarem?

I **Parsifal** respon:

Si us plau, amb mi!

Les Noies Flors, que han passat de la sorpresa a l'alegria esclaten ara en una sorollosa rialla.

Mentre que Parsifal s'atança més i més a la colla més escvalotada, les de l'altra colla

desapareixen inadvertidament.

Les **Noies Flors** continuen

Ens ets palent, no ens deixis mai!

Resta aquí!

Si tu no ens amences

Amb goig sabrem premiar-te.

No ens plau jugar per l'or,

Jugem pel plaer d'amor.

Si consol vols portar-nos

Podràs ben prest guanyar-nos.

Tornen les de l'altre colla, semblant talment flors elles mateixes i es llencen al punt envers Parsifal, fent flors de variats colors al voltant d'ell mateix.

El noi deixeu ja,

Sols a mi em pertany!

No! No! No! Meu!

Ah, Traïdores! Boniques ja tornen!

S'allunyen després per aparèixer de la mateixa forma, mentre que les altres encerclen alternativament Parsifal amb jocs infantívols, amanyagant-li suaument les galtes i la barba.

Vina, vina, noi magnífic,

Vull per tu sols viure.

Per donar-te goig i amor

Jo tendre floreixo.

En dolç goig i amor,

jo tendre floreixo

Tornen les de l'altre colla i també encerclen Parsifal de la mateixa manera que les altres

Vina, vina, noi magnífic

Per amar-te amb tendresa

Volen mes ànsies vers tu!

I Parsifal, amb serena alegria, entremig d'elles, diu:

Quins dolços perfums!

Sóu, doncs, poncelles?

I les **Noies Flors**, *alternativament*, responen:

D'aquest jardí

Som flors perfumades:
Pel maig ens cull el mestre.
Aquí creixem,
El sol ens don vida
Per tu florim amb tendresa.
Sigues un bon company!
No fugis mai més de les flors!
Si no vols amor oferir-nos
Marcides i mortes deus veure-ns.
Damunt ton pit pren-me ja!
El front deixa-m guarnir-te!
Deix que amanyagui tes galtes!
Besar vull els teus llavis!
No, jo que sóc més bella!
Jo sóc la més dolça!
No, jo! Jo! Jo!

Amb la direcció escènica de Wieland Wagner veiem que mentre van seduïnt a **Parsifal**, les **Noies Flors**, que elles formen, es van desfent segons els moviments, com cos de ball, i acaben l'escena composant una enorme flor formada per totes elles i Parsifal que s'ha quedat al centre de l'escenari, en un montícul existent, és com el sèpalo de la flor i totes elles formen els pètals segons les postures dels seus cossos.

Les **Noies Flors** continuen cantant, *alternativament*:

Tu deixa'l ja que em vol a mi!
A mi em vol. No, a mi!
No, més m'estima a mi!
Per què vols fugir?
Ets covard amb les dones?
Fer-t'hi amic no goses?
Ets fred i dur, dolent i tímid!
Les flors deuràn perseguir papallones?
Què tímid ets! Què n'ets de fred!
Fugim d'aquest home!
Perdut és per nosaltres!

Doncs per nosaltres sigui!

Per mi! Per mi!

Ah no, que el vull per mi!

Nosaltres el volem!

Parsifal , *rebutjant-les*, diu:

Ja prou! Cap em tindrà!

I va per fugir quan sent la veu de Kundry, que diu:

Parsifal! Queda't!

A la qual cosa, ell respon: **Parsifal!**

Eix nom en somnis donà'm la mare!

Les Noies Flors, oint la veu de Kundry, s'esglaien i al punt s'aparten de Parsifal. Aleshores , se sent altra cop la veu de Kundry, mentre que aquesta devindrà de poc en poc visible, que diu:

Ah!, queda't **Parsifal!**

A tu et somriu salvació i amor.

Amants tan lleugeres, fugiu d'ell ja,

Flors, ben prest marcides,

Company pels vostres jocs no és el noi.

Aneu! Allí us esperen plens de ferides, els herois.

I les **Noies Flors** *allunyant-se de Parsifal, porugues i a contra cor, alternativament canten:*

Ja deixar-te! Lluny anar-me'n!

Oh pena cruel!

Voldria lluny de tots portar-te

i amb tu l'amor fruir!

Adéu! Adéu! Adèu! Oh noi altívol,

Tu, foll!

Amb les darreres paraules, les Noies Flors desapareixen rient

Veure aquesta escena cantada i representada meravellosament, acompanyada dels temes combat, brogit, Parsifal, Enemic descobert, Excitació dels sentits, agradaça, cusoneria, vibracions eteris, seducció, convit amorós i rialles, simplicitat i despit, tocats a la perfecció, poden comprendre l'impacte que em van produir, esperant també que havent-la seguit,

encara que parcialment, haureu comprès, el que son i representen les **Noies Flors**, que primer es queixen per haver perdut els seus amants i acusen a **Parsifal** de tanta disort, però que ells els diu que són formoses, ja canvien, i es lamenten de que amb qui jugaran. Al dir-lis, que si volen amb ell, pasen de la sorpresa a l'alegria, i totes elles l'envolten, l'amanyaguen i el volen cada una per a ella, fins que **Parsifal** les rebutja i sentint la veu de **Kundry**, porugues i a contra cor desapareixen rient dient-li altívol i foll.

Els textos transcrits pertanyen a la traducció de l'obra Parsifal feta per Anna D'Ax.